

unaufhörliche" — (Непрекъснатото), концерт за пиано, медни и арфа, „Демон“ — детска игра, „Ний градиме един град“ (1932), Bastellied, „Филхармоничен концерт“ — вариации (за 50 год. юбилей на Берлинската филхармония — 1932). Освен това — и нѣща за механични инструменти.

Хиндемит, Рудолф — Hindemith, Rudolph — братъ на Паулъ Х., концертен виолончелист, род. 9 ян. 1900 въ Ханау, ученик на Масъ, Басерманъ, Францъ и Секлесъ въ Хоховата консерватория въ Франкфуртъ а|М., сщо и на Фьолдеша въ Берлинъ, първи соло-челистъ на „Мюнхенското концертно дружество“, и на Виенската държавна опера, отъ 1924 — членъ на „Амарь-квартетъ“, отъ 1927 е преподавателъ въ Берлинската държавна висша музикална школа.

Хинтън, Артуръ — Hinton, Arthur — английски композитор, род. 20 ноем. 1869 въ Бекенхамъ, училъ въ Лондонъ — и при Райнбергъ въ Мюнхенъ, билъ театраленъ капелмайсторъ, отъ 1903 учителъ въ Кралската музикална академия въ Лондонъ, композиралъ е оркестрови творби: (фантазия „Триумфъ на Цезаря“, сцена „Ендимионъ“ и кларирконцертъ), камерна музика, опера „Тамара“, оперети „Неприятниятъ принцъ“, „Розитъ на Св. Елизабета“ и др.

Хиперъ, гр. = върху, надъ — въ музикалната теория на срѣдновековиего, на латински преведено — съ super. За наричанитъ съ **Хиперъ** и **Хипо** — тонови видове у старитъ гърци, гл. статията Гръцка (древна) музика.

Хипкинсъ, Алфредъ Джеймсъ — Hipkins, Alfred James — значителенъ английски музикаленъ инструментоведецъ, род. 17 юни 1826 въ Вестминстеръ, умр. 3 юни 1903 въ Лондонъ, органистъ на Св. Марко тамъ, единъ отъ главнитъ сътрудници на музикалния лексиконъ на Гровъ, писалъ ценни трудове върху историята на музикалнитъ инструменти: „Музикални инструменти, историчностъ, рѣдкостъ и изключителностъ“ (1888), „Едно описание на пианофортего“ (1896), „Водачъ на музикалнитъ инструменти на сбирката Loan въ Албертъ Хале въ Лон-

донъ“ (1885), „Дорийска и фригийска“ (1903) и др.

Хипо, гр. — противоположно на **Хиперъ** = подъ, латински = sub.

Хиропластъ, гр. = ржкообразователъ — е едно приспособление, изнамѣрено 1814 отъ Йох. Бернардъ Логиеръ, състояще се отъ една рамка, която се поставя успоредно на клавиатурата на пианото, и пречи на свиреца да падатъ низко ставитъ на ржцетъ му, — и прѣститъ, при удара, — да падатъ винаги отъвесно. Калкбреноеръ и Херцъ сж го упростотворили.

Хиршбахъ, Херманъ — Hirschbach, Hermann — композитор, род. 29 1812 въ Берлинъ, умр. 19 май 1888 въ Голицъ при Лайпцигъ, писалъ 14 симфонии, 13 струнни квартета, 2 струнни квинтета, септетъ, октети, оперитъ „Животътъ е единъ сънъ“ и „Отело“ и др.

Хиршбергъ, Леополдъ — Hirschberg, Leopold — музикаленъ изследвателъ, род. 6 дек. 1867 въ Познанъ, училъ медицина и музика, доцентъ по музикознание въ Хумболтдовата академия въ Берлинъ, писалъ: „К. Льове като инструменталенъ композиторъ“ (1919), „Спомени на единъ библиофилъ“ (1918), „Бойната музика на нѣмскитъ класици и романтици“ (1919) и др.

Хиршлеръ, Жига — хърватски композитор, род. 21 мартъ 1894 въ Трковица, край Беловаръ, училъ композиция въ Загребската консерватория, сега — частенъ учителъ по пиано, и музикаленъ референтъ на Ютарни листъ, писалъ: fuga за смѣненъ хоръ, за пиано, за органъ, за струненъ квартетъ, три бизарески, Еротиконъ, два хърватски танца, миниатюри, петнадесетъ пѣснички, „Японска пролѣтъ“, еврейски народни пѣсни, клавиренъ квартетъ, две увертюри, сюита въ G-dur, хърватска рапсодия за голѣмъ оркестъръ. операта „Две ренесансови нощи“.

Хиршъ, Хуго — Hirsch, Hugo — берлински оперетенъ композитор, род. 12 мартъ 1884 въ Бирнбаумъ, писалъ редица оперети: „Тангова треска“, „Вѣчната невѣста“, „Първата нощъ“, „Когато човѣкъ е влюбенъ“, „Доли“, „Мосю Трулала“, „Госпожица мама“ (1928) и ревюта: